

*Därefter tog de polisryttare, som ledde demonstrationståget,
plötsligt en felaktig väg.*

Material utlånat till Gunnar Sandins utställning *As Safe As Houses*
på Galleri 21 i xxx, 7–29 februari 2004.

II

Inte långt från August Palms plats genomfördes en våldsamt polisinsats mot en anti-EUdemonstration. Under Ekofinmötet 20-22 april 2001 möttes EU:s finansministrar och riksbankschefer. xxx hade ordförandeskapet i EU:s ministerråd. Öppenhet och synlighet skulle genomsyra det svenska ordförandeskapet.

EU-delegaterna eskorterades och rörde sig till fots mellan möten, hotell och måltider i staden under denna aprilhelg. Lördagen 21 april genomförde xxx-aktionen en demonstration mot EU med 1 500 deltagare. På grund av oroligheter leddes demonstrationståget in på Spångatan där delar av tåget avgränsades av polisstyrkor.

Med hjälp av en helikopter som flög in från olika håll kommenderades demonstranterna via megafon att sätta sig ned. En demonstrant gav kontraorder via egen megafon till demonstranterna att inte sätta sig ned utan fortsätta att stå upprätt och kroka fast i varandras armar. Polisingripandet blev mycket våldsamt och 269 personer frihetsberövades.

Denna händelse skedde två månader innan xxx kravallerna. Med erfarenhet från denna demonstration arbetade många organisationer på att förebygga våld inför EU-mötet i xxx.

Beskrivning av händelseförloppet under anti-EUdemonstrationen 21 april från polisens utredning "Utvärdering av Polisinsatserna i samband med ekofin-mötet i xxx".

Klockan 11.51 startade demonstrationen från S:t xxx torg. Redan efter några minuter, klockan 11.56, inkom rapporter till polisinsatschefen att den ”autonoma” gruppen kastade flaskor, konservburkar, ägg och knallskott på de poliser som uppehöll sig i anslutning till demonstrationståget.

Därefter tog de polisryttare, som ledde demonstrationståget, plötsligt en felaktig väg. Den inledande sträckningen av marschvägen skulle enligt tillståndet vara S:t xxx torg – Spångatan – Bergsgatan – Smedjegatan.

Ryttarna svängde emellertid inte in på Bergsgatan, utan fortsatte istället rakt fram på Spångatan.

Polisinsatschefen delgavs samtidigt uppgiften att en polisman till häst blivit utsatt för att en brandsläckare tömte mot ekipaget, varvid hästen stegrat sig och ryttaren fallit av och skadat sig.

Mot bakgrund av dessa rapporter beslutade polisinsatschefen att uppdra åt divisionschefen för specialenheterna, poliskommissarie Bengt-Åke Nilsson, att förbereda en avgränsning av den ”autonoma” gruppen i den bakre delen av demonstrationståget.

Divisionschefen insåg att uppgiften med att avgränsa den ”autonoma” gruppen förutsatte att en avspärrningskedja måste formuleras för att avskilja den främre delen ifrån den bakre delen av tåget. Lämpligen skulle detta avskiljande ske genom att man slog en spärr omedelbart före följebilen.

Målsättningen var att avgränsningen skulle genomföras innan den ”autonoma” gruppen nådde fram till xxx, därefter skulle uppgiften radikalt försvåras med alltför många gator och öppna platser som behövde täckas i förhållande till den tillgängliga polisresursen.

Divisionschefen förberedde alternativa platser där den ”autonoma” gruppen lämpligen kunde avgränsas innan den nådde fram till xxx. Han placerade ut resurser enligt den förberedande planläggningen och gjorde därefter en återkoppling till polisinsatschefen. Därefter beslutade polisinsatschefen att den ”autonoma” gruppen skulle avgränsas.

I detta skede utsågs divisionschefen till platschef med minutoperativt ansvar för insatsen.

Klockan 12.05 formerade en avdelning från specialenheterna en avspärrningskedja i korsningen Spångatan – Norra Skolgatan. Ytterligare avdelningar från specialenheterna slöt upp bakom de sista deltagarna i demonstrationståget. Detta innebar att den avgränsade delen av tåget befann sig på Spångatan, mellan korsningarna med Norra Skolgatan och Torpgatan. Bland dessa fanns såväl den ordningsstörande ”autonoma” gruppen som ca 150 andra omaskerade demonstranter.

Demonstrationstågets följebil fanns även i den avgränsade delen av tåget.

Kommenderingschef och ledningsstab informerades därefter om händelseutvecklingen.

Klockan 12.09 hade de demonstranter som befann sig väster om korsningen med Norra Skolgatan stannat upp och ställde frågan till polisen vad som hände med deras avgränsade kamrater. Efter kontakter med en av polisens avdelningschefer beslutade demonstrationsledningen att demonstrationståget inte skulle fortsätta framåt förrän samtliga deltagare var återförenade. Polisinsatschefen beslutade då att de demonstranter som inte visat några våldstendenser skulle ledas runt för att kunna ansluta till de övriga i tåget.

Samtidigt inleddes den individuella prövningen av de avgränsade demonstranterna.

Information gavs att en individuell prövning skulle påbörjas och samtliga fick via en orderhögtalare, som var placerad i en polishelikopter, instruktioner att sätta sig ner. Helikoptern flög in från två håll och gav samma budskap för att ingen p.g.a. rådande vindförhållande skulle undgå att delges informationen.

Denna kompletterades av poliser på platsen som med megafon förtydligade instruktionerna.

Den ”autonoma” gruppen svarade med att ge kontraorder med hjälp av en egen megafon, varvid samtliga i gruppen förblev stående och krokade fast i varandras armar. Merparten av de demonstranter som inte ingick i den ”autonoma” gruppen åtlodde däremot polisens anmaningar.

Klockan 12.36 avskiljdes den ”autonoma” gruppen från de övriga demonstranterna i avgränsningen. Ytterligare avspärrningskedjor bildades för att mildra trycket på de befintliga och för att skapa bättre förutsättningar för den individuella prövningen.

Transportkapacitet tillfördes genom att bl.a. inhyrda stadsbussar beordrades till platsen. Den tillfälliga arresten vid xxx polisstation förbereddes på att ett större antal personer kunde förväntas bli omhändertagna och införda.

Enligt inhämtade uppgifter från befälet på plats innebar den individuella prövningen att samtliga minderåriga och de som inte ingick i den ”autonoma” gruppen omedelbart skulle frisläppas. Vidare skulle omhändertagande enligt 13 § polislagen prövas för varje enskild person i den ”autonoma” gruppen. Detta resulterade i att 269 personer omhändertogs och ca 80 personer frigavs. De personer som inte tillhörde den ”autonoma” gruppen gavs möjlighet att återförenas med demonstrationståget.

I samband med frihetsberövande förekom vissa konfrontationer mellan den ”autonoma” gruppen och polisen. Samtliga frihetsberövade placerades efter

visst handgemäng i polisens transportfordon, varefter de kördes ifrån platsen.

De som blivit omhändertagna transporterades till polisstationerna i xxx och Davidshall.

Den stillastående demonstrationen utanför avgränsningen skapade problem för de eskorter som skulle vara behjälpliga med transporter av ministrar från kandidatländerna.

Klockan 13.01 beslutade kommenderingschefen att eskorterna fick vänta tills demonstrationståget kunde fortsätta.

Klockan 13.11 fortsatte demonstrationståget sin marsch och demonstrationen kunde utan ytterligare störningar avslutas på Ribersborgsstranden.

De ansvariga för eskorterna fick klockan 13.31 klartecken att slutföra transporter av ministrar från kandidatländerna.

Klockan 13.32 greps två personer misstänkta för våld mot tjänsteman och försök till våld mot tjänsteman.

Ca klockan 14.30 nådde demonstrationståget sin slutdestination.

Det stora antalet frihetsberövade skapade problem sedan arresten på Davidshall blivit fullbelagd och resurserna att hantera de frihetsberövade på den tillfälliga arresten vid Fosie visat sig otillräckliga. Arresten vid xxx var förberedd för att maximalt kunna ta emot 150 omhändertagna personer. Sedan vissa av de omhändertagna blivit sittande i tre stadsbussar i nära tre timmar, utan att kunna tas om hand av polispersonal vid arresten i xxx, fattade stabschefen beslutet att de omgående skulle frisläppas. Antalet frigivna som lämnade platsen utan att ha blivit identifierade uppgick till 147 personer. Frihetsberövandet blev endast dokumenterat i ledningsstabens beslutsprotokoll.

Från "Utvärdering av Polisinsatserna i samband med ekofin-mötet i xxx"
av Polismyndigheten i xxx.

Artikel från Indymedia baserad på uppgifter givna per telefon från deltagande personer i anti-EUdemonstrationen under ekofin-mötet i xxx 21 april 2001.

Lugna demonstranter angripna av poliser i xxx

av IMC:are i xxx

E-post: [imc-sweden \(at\) indymedia.org](mailto:imc-sweden@indymedia.org) (overifierad!)

21 apr 2001

Modifierad: 02 maj 2003

Stora delar av denna rapport är baserad på uppgifter givna per telefon från deltagande personer i demonstrationen.

Långt före det våldsamma ingripandet utbröt sprutade en person med en pulversläckare vilket skrämde en polishäst så att hästen och ryttaren föll omkull. Detta var den officiella anledningen till polisens ingripande. Några av demonstranterna sägs dock ha hört formuleringar som: "Nu tar vi dem!" på polisradion redan en halvtimme innan polisvåldet började.

Efter att demonstrationståget börjat gå gick polisen utan förvarning in och omringade det tredje och fjärde demonstrationsblocket och beordrade demonstranterna att sitta ner.

Det tredje blocket kallades för det autonoma och det fjärde var socialdemokraternas. Efter att ha sållat ut sossarna, började polisen med mycket våldsamma metoder plocka in resten i lokalbussar och körde iväg dem till olika ställen utanför centrala xxx. En människa blev gripen och flera andra blev förda till polisstationen. Vid inget tillfälle under demonstrationen deklarerades någon av demonstranterna misstanke om brott.

Överlag använde polisen oproportionerligt mycket våld med tanke på den lugna hållning som demonstranterna haft. Under hela tiden försökte demonstranterna hålla uppe stämningen inom gruppen. Poliserna var inkallade från stora delar av xxx men även från xxx och xxx. De tog med och använde sina nyinköpta teleskopbatonger. Enligt pressansvariga för xxx aktionen 2001 är tre till fyra personer förda till sjukhus.

Pressansvarig för xxx aktionen 2001 säger vidare: "Nu har poliserna lagt ribban. De började bråka."

<http://se.indymedia.org/newswire/display/31/index.php>

Artikel från websidan "Unga Reportrar" 24 april 2001 om vad som hände under anti-EUdemonstrationen 21 april 2001 under ekofin-mötet i xxx.

Politikområde: Ekonomi
EU-möte:
Artikeldatum: 4/24/2001
Författare: Saidal Sadigi
Skola: xxx Latinskola - xxx

En blodig avslutning på mötet i xxx

Ekofin-mötet i xxx fick en oroväckande avslutning när polisen grep ett hundratal EU-demonstranter. Samtidigt varnade Kommissionens ordförande Romano Prodi att xxx kommer att förlora politiskt inflytande när dem står utanför valutaunionen. Ett flertal demonstranter från xxx tågade från Sankt xxx torg men bara efter några kilometer blev de stoppade av kravallutrustad polis med hästar och skällande hundar som spärrade vägen. Ett hundratal unga anarkister omhändertogs våldsamt av polisen som drog in dem i bussar. En av de omhändertagna var EU-parlamentarikern Per Gahrton. Flera av demonstranterna blev lindrigt skadade när de hade varit i bråk med poliserna.

Demonstrationen anordnades av en rad vänsterförbund, miljöpartiet och Transportarbetarförbundet och började som en fredlig manifestation men blev våldsamare därefter. Några av demonstranterna kastade ägg på polisen, och en demonstrant bröt sig ur tåget och sprutade med en pulverversläckare och samtidigt blev en polishäst panikslagen och kastade av sin ryttare. Efter en stund närmade sig Per Gahrton en av bussarna. Där han frågade upprört varför polisen hade omhändertagit så många demonstranter, men de svarade inte. Trots att EU-parlamentarikern sade att han hade parlamentarisk immunitet brydde sig polisen inte särskilt mycket om det. Även en annan politiker greps, nämligen Mats Åstrand som sitter regionfullmäktige i xxx för vänsterpartiet. Per Gahrton tänker skriva ett brev till EU-parlamentets talman Nicole Fontaine och begära att hon protesterar mot polisvåldet i xxx.

När de sista demonstranterna forslats bort i bussar försvarade insatschefen Lars Karsten polisens arbete. Han påpekade att demonstranterna redan började kasta ägg i början vid Sankt xxx torg. - Därför bestämde vi oss för att skilja ut anarkisterna här i korsningen, sade han.

-Vi måste förhindra brott och då är detta det enda möjliga sättet, fortsatte han. När de unga demonstranterna gjorde passiv motstånd mot poliserna, fick poliserna ta till kraftigt våld och ta dem därifrån.

http://www.eu2001.se/ungareportrar/se/articles/pr_article.asp?trans_ref=554

Artikel av Erik Wijk Yelah 6 mars 2002.

Polisens planer allt mer uppenbara

Jonas Gardell har skrivit ungefär: ”Man vet att man börjar bli gammal när man det tycker det är skönt att det finns poliser i tunnelbanan.” Det är ju så vi vill att polisen ska fungera, precis som Polislagen anger denna ordningsmakts grundsyfte: ”att främja rättvisa och trygghet”.

Förgäves letar man i nämnda Polislag efter metoden ”statuera exempel”. Ändå är det just ett sådant syfte som tycks ha präglat den centrala polisinsats det innebar att övervaka demonstrationen i samband EU-toppmötet för finansministrar i xxx förra våren. Efter massavskrivningar av polisanmälningar har nu ett enda fall av polisövergrepp lett till åtal och enligt Yelahs utsändes rapport förklarade den åtalade polismannen helt frankt under rättegången:

”Vid genomgången var det hela tiden underförstått att vi skulle statuera ett exempel, att visa att polisen inte skulle tillåta något inför xxx”.

Den auktoritära ordningspolischefen i xxx, Håkan Jaldung, har förklarat att svenskarna måste vänja sig vid polisens internationaliserade metoder. Är detta vad han syftar på - att statuera exempel? I så fall borde det stå i lagen, annars riskerar vi ju att allmänheten börjar tro att polisen inte följer lagen.

Demonstranternas farhågor bekräftades

Om polisbelägringen av xxx gymnasiet var startskottet till våldsutvecklingen i xxx så var ekofinmötet i xxx laddningen av samma startpistol. Där väcktes/bekräftades demonstranternas farhågor om att polisen inte var att lita på, där gödslades misstron. Attacs Hans Abrahamsson har vittnat om hur svårt det blev efter xxx att övertyga aktivister om att samarbete med poliser var möjligt.

Chefsåklagaren Kristian Augustsson avskrev nu i januari alla generella anmälningar mot polisens agerande i xxx, på punkt efter punkt menade han att brott inte kan styrkas. Han påstår bl a: ”Beträffande frågan om polisen i förväg kraftsamlat vid Norra Skolgatan/Spånggatan, har undersökningen inte visat annat än att polisen bara gjort allmänna förberedelser för att kunna agera vid behov.” Detta bestrids nu av den åtalade polismannens utsaga, enligt Yelahs utsände, att: ”styrkan redan runt 11.45, det vill säga innan demonstrationen avmarscherade från S:t xxx torg, mottog order om att förbereda omhändertagande av en större grupp människor i korsningen Spånggatan-Skolgatan”.

En annan central punkt är massarresteringen. Chefsåklagaren betonar att den centrala ordern var att omhändertaganden skulle ske efter individuell prövning och slutsatsen av hans undersökning lyder: ”Sammantaget har det inte utfärdats

någon allmän order om att alla avgränsade skulle omhändertas utan individuell prövning.”

Polisen planerade massivt omhändertagande

Men även detta bestrids nu av den åtalade polismannens redogörelse, denna gång enligt Dagens Nyheter, som direkt citerar: ”Det var helt klart att samtliga inringade demonstranter skulle omhändertas.”

Även TT:s referat förtjänar att citeras: ”Den åtalade polismannens berättelse i rätten stöder i viss mån demonstranternas uppfattning om att polisen var beredd att slå till för minsta provokation.”

Sanningen om xxx 2001, liksom om förövningen xxx Ekofin, blir sakta allt mer komplett. Vi börjar närma oss en nivå där vi kan höja oss över enskilda, tröttkörda och skrärrade människors agerande och i stället se vad som kallt och rationellt planerats på ledningsnivå.

Kravallen i xxx var en planerad polisövning

Mycket tyder nu på att kravallen i xxx var en planerad polisövning och, som sagt, ett statuerande exempel. Likaså framgår det av Rikspolisstyrelsens rapport att polisledningen överlade med amerikanska Secret Service inför xxx kommenderingen. Lägg då till att Vita overallernas planer och inkvartering var öppet deklarerade - så framstår belägringen av xxx, vid samma tid som Bush landar på svensk mark, som allt annat än ett mysterium.

Visst ska alla våldsverkare på alla sidor straffas - rättvist. Men det är också på tiden att det polisiära och politiska ledningsansvaret utreds och lagförs. De ”handlar aldrig bara för en tia” men visst kan vi ställa dem vid skranket - med ackumulerade fakta och om alla demokratiska medborgare enar sig kring kravet på verklig rättvisa.

Första delkravet är att poliser måste sluta utreda sina egna misstänkta brott. Varför inte ge Riksdagen chansen att lagstifta en ny ordning på detta allt för länge allt för infekterade område. I dagsläget ligger en sådan reform även i utomparlamentarikers intresse.

E-mail till Gunnar om polisarbetet och polisens strategi under ekofinmötet.

13 oktober 2003.

Hej Gunnar!

Jag har här kopierat från polisutredningen om ekofinmötet i xxx det som kan vara av intresse för dig med tanke på din utställning.

Annelie

4.2.7 Skånes ”Grundläggande taktiska koncept”

Detta taktiska koncept utgör sedan 1994 grunden för utbildningar avseende ingripande mot ordningsstörande folksamlingar.

Målsättningen med utbildningen är att avdelningar och grupper av polismän på ett effektivt, offensivt och rättssäkert sätt skall kunna säkerställa bevis och frihetsberöva personer som antingen gjort sig skyldiga till brott eller av annan anledning måste bli föremål för tvångsåtgärder. Konceptet är en blandning av erfarenheter från xxx, xxx och xxx.

Ordningspolisiära resurser och arbetsuppgifter enligt konceptet:

Insatsavdelningarna utgörs av grupper av piketpoliser tillsammans med en grupp hundförare.

Polisavdelningarna består av grupper av akut-/näropoliser tillsammans med en grupp civilklädda poliser. Dessutom finns enheter bestående av poliser till häst och med hund. Dessa bildar antingen egna avdelningar eller utgör förstärkning till insats- eller polisavdelningarna. I praktiken utbildas de olika avdelningarna för att tillsammans kunna utföra riktade insatser mot en folkmassa med ordningsstörande uppsåt. Detta sker bl.a. genom att man bildar särskilda formeringar, varvid olika avdelningar samtränas i ett offensivt koncept för att få bästa möjliga verkan.

Möjliga taktiska utspel enligt konceptet

- 1: Show of force – Visa upp vad vi har
- 2: Snabb insats – Slå till från dolt läge
- 3: Avvärijande bevakning – Avgräns marschvägen
- 4: Diversion – Splittra upp

I de ordningspolisiära resurserna finns även civilklädda grupper. Dessa polismän förfogar över ett eget civilmålrat tjänstefordon och deras främsta uppgift är att observera brottsliga gärningar och verka för att de misstänkta personerna kan gripas när så bedöms lämpligt.

Kriminalpolisiära resurser och arbetsuppgifter enligt konceptet Kriminalpolisens ansvarsområden är att svara för utredningsgrupper och dokumentationsgrupper.

En utredningsgrupp skall bestå av en förundersökningsledare, en tekniker och tre utredare. Deras uppgifter är att på fältet snabbt kunna inleda en förundersökning, göra en första bedömning avseende vilka första- och eventuellt andrahandsåtgärder som är nödvändiga och även säkra bevis på platsen.

En dokumentationsgrupp skall bestå av två till tre medarbetare och deras uppgifter är att dokumentera brott. Vidare skall dokumentationsgruppen dokumentera polisens insatser, dels för att skapa förutsättningar för en utvärdering, dels för att kunna användas under presskonferenser och vid andra mediakontakter.

Det taktiska koncept som redogjorts för enligt ovan har föredragits och godkänts vid ett ledningsmöte på myndighetsnivå i mitten av 1990-talet. Beslut har således fattats, men är inte formaliserat och metoden finns inte återgiven i skrift.

Däremot har konceptet prövats i ett antal kommenderingar och erfarenheterna från dessa är positiva.

Planeringen inför genomförandet av de fältmässigt operativa polisinsatserna inleddes i februari månad 2001. Hörnstenarna i planeringsarbetet utgjordes av underrättelseinformation, geografiska förutsättningar, resursbedömning och taktik.

Malmö indelades i tre geografiska områden:

A: Centrala xxx (innefattande hotellen där mötets deltagare inkvarterades och vissa lokaler för besök, luncher och middagar).

B: Östra delarna av xxx (lågriskområde).

C: Västra delarna av xxx (huvudsakligen mässområdet med möteslokalerna).

I den fortsatta planeringen granskades programmet för finansministermötet tillsammans med inkomna ansökningar avseende allmänna sammankomster.

I förberedelsearbetet ingick även att rekognosera åtta i förväg utvalda objekt.

Dessa utgjordes av Mässhallarna samt vissa restauranger och hotell. Objekten fotograferades, beskrevs kortfattat, placerades ut på kartunderlag, försågs med passande brytpunkt, lämplig taktisk disposition och uppgifter avseende kontaktpersoner.

Två olika prioriteringar gjordes.

Den första prioriteringen var att finansministermötet på mässområdet skulle kunna genomföras utan störningar och med en hög grad av säkerhet.

Mot denna bakgrund formades ambitionen att kunna ”försvara sig själv”.

Detta synsätt relaterades till det värsta scenariot, d.v.s. att ett ohanterligt stort antal militanta aktivister skulle göra sig skyldiga till våldsaktioner i en omfattning som innebar att polisen inte skulle kunna upprätthålla ordning och säkerhet i samtliga tre geografiska områden.

Mässområdet är kringgärdat av ett antal broar och enstaka tillfartsvägar. Broarna kan i något fall hissas upp och övriga kan tillsammans med de fåtaliga vägarna in till området spärras av och försvaras.

Finansministermötets deltagare kunde vid ett sådant omfall transporteras till mässområdet, antingen med hjälp av helikopter eller båt.

Detta skulle ha inneburit vissa ändringar i programmet för mötet, men skulle inte ha äventyrat dess genomförande. I förberedelsearbetet fastställdes vissa spärrplatser som försågs med avspärningsutrustning. Vidare bokades en helikopter och en flygbåt för att kunna transportera mötets deltagare även om tillfartsvägarna till mässområdet blev blockerade.

Den andra prioriteringen för polisinsatscheferna var att de tillståndsgivna allmänna sammankomsterna (företrädesvis demonstrationerna) skulle kunna genomföras. Härvid var arbetshypotesen att det var mindre sannolikt att de militanta grupperingarna skulle initiera våldsamheter eller skadegörelse innan demonstrationstågen nådde ner till de mer centrala delarna av xxx.

Samtidigt bedömdes insatsområdets geografiska belägenhet avgörande för om polisens åtgärder skulle lyckas eller ej. Om militanta och våldsbenägna aktivister beredde sig tillträde till de centrala delarna av staden skulle risken för en omfattande skadegörelse öka markant.

De centrala delarna av xxx har ett stort antal öppna ytor och till dessa ansluter flera gator, varför möjligheten att där spärra in och omringa militanta grupper radikalt skulle försämrats.

Mot bakgrund av dessa uppenbara svårigheter gjordes bedömningen att ett eventuellt genomförande av snabba offensiva aktioner i första hand skulle utföras av polisens specialenheter. Dessa ansågs ha bäst utbildning, utrustning och kompetens för arbetsuppgifterna.

4.2.10 Erfarenhetsmässigt grundad kunskap om militanta grupperingars taktik

En av de mer frekventa aktiviteterna från välorganiserade militanta grupper är att genom s.k. rusningar åt olika håll försöka att splittra upp och försvaga polisens resurser.

Man har även praktiserat s.k. police-fishing, d.v.s. att provocera enskilda eller mindre grupper av poliser till att ta egna initiativ och därmed frångå tidigare beslutad taktik.

Vid i förväg planerade aktioner är det inte ovanligt att aktivisterna i god tid gräver upp gatsten och gömmer undan olika tillhyggen utmed en förutbestämd demonstrationsväg. Nyttjande av slangbomber, kemikalier och s.k. Molotowcocktails har också förekommit.

Vad ovan nämnts är endast en kort sammanfattning av de olika aktioner och påfrestningar som kan riktas mot polisen och gör inget som helst anspråk på att vara heltäckande.

4.2.11 Analys och slutsats

Utvärderingsgruppen anser att de bedömningar och prioriteringar som gjorts i huvudsak är riktiga och väl underbyggda. Vi anser också att det är av yttersta vikt att ”xxx grundläggande taktiska koncept”, som i dag är i praktisk användning, ses över, dokumenteras, fastställs och sprides inom myndigheten.

Optimalt vore om ett taktiskt koncept gällande hela landet kunde framtagas.

Från “Utvärdering av Polisinsatserna i samband med ekofin-mötet i xxx” av Polismyndigheten i xxx.

Artikel Metro 30 maj 2001.

”DEMONSTRATIONER ÄNDRAR SÄLLAN HISTORIEN”

Denna artikel skrevs två veckor innan xxx kravallerna.

METRO onsdag 30 maj 2001

25 000 väntas delta i största demonstrationen vid EU-mötet.

Hundratals egna vakter, kurser i ickevåld och förbud mot maskerade demonstranter. Och kanske spridande av massor av vete som symbol för vänskap och solidaritet. Inför EU-toppmötet i xxx görs nu mycket för att demonstrationerna ska bli fredliga.

Den största demonstrationen väntas bli xxx aktionen 2001, som ska marschera från xxx platsen på lördag morgon den 16 juni. Bakom marschen står ett 70-tal organisationer, bland andra Attac.

- Vi räknar med 25 000 deltagare och hoppas på barnfamiljer, fackligt aktiva och ”vanliga människor” på gatorna. Vi uppmanar alla att gå de kurser som ordnas av xxx ickevåldsnätverk, säger Helena Tagesson, samordnare för Attac.
- Fast efter tumultet i xxx känns det mindre meningsfullt, där försökte ju polisen hetsa fram kravaller för att rättfärdiga ett överdimensionerat polisuppåd.

Den andra större demonstrationen går på fredag kväll från xxx torget till xxx platsen. Arrangörer är Nätverket xxx 2001, med ett 30-tal organisationer, bland andra vänsterpartiet, miljöpartiet och Folkrorelsen Nej till EU.

- Jag kan nästan garantera att vi blir 10 000 som stödjer våra krav ”xxx ut ur EU” och ”Nej till EMU”, säger demonstrationsansvarige Jan Strömqvist.
- Vi kommer att ha 150 egna vakter och tillåter inga maskerade demonstranter.

xxx aktionen 2001 kommer också att ha egna vakter, minst ett hundratal, men tänker inte förbjuda maskerade människor i sitt tåg.

- Maskering är förstås inget vi rekommenderar, men det är trots allt lagligt, så vi anser inte att vi kan förbjuda det. Och våldet i xxx utgick inte från maskerade demonstranter, utan från polisen, säger Tord Björk från xxx aktionen. Docent Jan Öberg på Transnationella Stiftelsen för Freds- och Framtidsforskning (TFF) uppmanar alla som inte bekänner sig till ickevåld att hålla sig borta.
- Våld attraherar medierna, men kreativa ickevåldshandlingar kan vara mycket mer effektiva, säger han och föreslår att de tiotusentals demonstranterna tar med sig några kilo vete vardera.
- Vetet symboliserar det bröd världens hungriga behöver bättre än vapen. Varsamt och harmlöst kan vetet spridas över mötesplatser, gator och torg – en händelse lika enastående som de kända byggnaderna inslagna av konstnären Christo, säger Jan Öberg.”

Mats Fahlgren, Metro.